

◆ L'HORA NOVA ◆

¡La cultura!

Els pobles necessiten llum per a realitzar els seus destins. La llum és l'ideal que esborra l'ombra de les tenebres i les supersticions, els odís i les enemistats; ensenya a tots els homes la joia del principi de la fraternitat, base de la grandesa i de tot progrés humà. Aquesta llum és la cultura, la ciència, la idea que penetra a les mentalitats i fa conèixer allò que era desconegut.

D'aquí ve que sense necessitat de cap «poder», si els homes volguessin regenerar-se, obeïnt les lleis o regles que són gravades a la consciència humana, fugirien els funestos vicis que pateix la societat, tan corrompuda avui.

La consciència dels homes (crec de la majoria, i si no volen mentir, la de tots), ens diu: els productes naturals són de tots, i han d'ésser conquerits, per entrar en possessió d'ells, mitjançant el treball. Treball intel·lectual, moral i material.... Aquesta és la única font natural i legítima i indiscutible de tota possessió.

La gran transformació que haurà nascut del desenrotllament de les facultats cultivades per la paciència i el sacrifici, farà admirable aquesta existència de tota harmonia i energia individual.

Hem vist algunes vegades que un poble famolenc ha estat l'instrument del crim i de la ignorància. Pel contrari, des del moment que una societat està satisfeta en ordre a les necessitats econòmiques, es restableix la normalitat en el viure.

La salut moral és germana de la salut física; així és que el cos sa, satisfet ordenadament, allotja d'igual manera les intel·ligències i les voluntats sanes i fortes.

Faig un prec a les joventuts d'avui, ja que són les precursoras en la preparació per a regir els destins dels pobles de demà.

Elles són les que han d'agermanar, per mitjans harmònics, i desterrar els vicis de la nova societat.

Vosaltres jovincels, sou els preferits per a extirpar els odís i rancúnies, i així, amb la vostra benaurança, el nostre país podrà arribar a la fita de la superació humana.

J. TURA

Els problemes del treball

Es indubtable que davant la possibilitat d'una llarga duració de la guerra, les indústries que es nodreixen de primeres matèries de procedència estrangera, es vegin obligades a passar una forta crisi de treball. Ara succeeix ja en les indústries, la primera matèria de les quals és el cotó, i forçosament aniran seguint les altres indústries afectades pel mateix problema. No és probable que les indústries al·ludides restin paralitzades en absolut, ja que hi haurà necessitat dels articles elaborats amb matèries d'importació, però serà obligat reduir la producció d'acord amb les existències disponibles de matèria prima.

La nostra solució preventiva i circumstancial per als casos que es vagin presentant, no és la reducció de dies de treball per a tots els treballadors de la indústria afectada, sinó la reducció de treballadors de la mateixa indústria, sempre que això sigui possible. Aquesta solució que, a primera vista, sembla una injustícia, perquè estableix una desigualtat de drets, és precisament, en aquests moments, una solució socialment justa, perquè anul·la una notable desigualtat d'ingressos. Aquesta reducció es refereix, naturalment, als treballadors que, per altres conductes, ingressen en llurs famílies la quantitat suficient per a viure com cal.

Tots sabem que hi ha famílies que ingressen 40 o 50 duros setmanals, i en canvi d'altres amb les mateixes necessitats i número de familiars, no ingressen més que el jornal d'un sol individu, ja que per circumstàncies obligades, no és possible fer cap més ingrés. En aquests moments, doncs, de crisi de treball, trobareu just, que el desnivell d'ingressos quedi reduït de tal manera que permeti donar treball a tots els que vertaderament ho necessitin per a viure.

Una altra qüestió a resoldre és la que fa referència a les hores de treball. L'augment inevitable de les matèries d'importació i l'augment injustificat de matèries de producció nacional, ha quedat agreujat amb la reducció d'hores de treball. Degut al preu actual dels articles de tota mena, no som partidaris de reduir els jornals, però si que som partidaris d'augmentar les hores de treball. D'aquesta manera quedaria reduït el cost de mà d'obra i, per tant, podria rebaixar-se l'article elaborat o manufacturat en la proporció que en resultés. Hi ha rams en els quals la principal despesa és la mà d'obra, i aquests podrien reduir d'una manera bastant considerable l'import de les factures. D'aquesta rebaixa en quedariem beneficiats tots, i en canvi, treballar 4 o 8 hores més cada setmana no seria pas una cosa insuportable.

Nosaltres, donem aquestes suggerències de cara a l'èxit de la lluita que sostenim per la causa de la justícia i de la llibertat, però, en definitiva, són els mateixos treballadors, les organitzacions sindicals i els comitès d'indústria els qui hauran de resoldre, d'acord amb les necessitats del moment, els problemes del treball que nosaltres deixem anotats.

R. V.